

Echt genieten

Door Bert Zijlstra

Op weg naar verlichting ervaren we vanuit ons diepste wezen steeds meer de zachte voedende warmte van Moeder Natuur. Omdat we in onsZelf steeds meer vervuld raken met die warme blijdschap van ons transcendente Zijn verdwijnt uiteindelijk de behoefte het geluk buiten onsZelf te zoeken. Kunnen we dan nog wel plezier hebben en genoeg beleven aan de dingen om ons heen?

Natuurlijke ontwikkeling

Iedere baby maakt een verbazingwekkende groei door. Het kind leert zijn lichaam kennen en er mee omgaan. Het leert lopen en praten. Sociale vaardigheden ontwikkelen zich evenals het intellect. We doen ons uiterste best de ontwikkeling van het kind zoveel mogelijk te stimuleren. Toch zijn de resultaten beperkt. Veel van de normale menselijke vermogens blijven latent. Zo vertrouwen wij wat de communicatie betreft vaak uitsluitend op woorden. Maar echte communicatie is meer dan dat. Er is de lichaamstaal en het gevoel. Een moeder begrijpt zonder dat er iets wordt gezegd wat de behoeften zijn van haar jonge kind. Wat het wil. Er zijn echter maar weinig volwassenen die in staat zijn de gevoelens van anderen te ervaren. We behelpen ons gewoonlijk met alleen het intellect.

Het vermogen om elkaar zonder woorden te begrijpen krijgt (evenals zeer veel andere vermogens) geen kans om tot ontwikkeling te komen omdat een goed contact met de voedende bron van het bestaan ontbreekt. Komt dit noodzakelijke ingrediënt beschikbaar door een dagelijkse dosis TM, dan kan de gestagneerde groei alsnog plaatsvinden. Het gevoel krijgt dan een kans omdat het hart de koude kille analytische kwaliteiten van het intellect inkapselt.

Verfijnde waarneming

Naarmate de groei verder gaat, verankert

de geest zich steviger in het transcendente. De ervaring van innerlijk geluk wordt sterker en de wereld om je heen wordt anders ervaren. Hoewel je lichaam voor jezelf uiterst belangrijk is, ben jij slechts een van de ontelbaar vele 'voorwerpen' die deel uitmaken van je wereld. Gevestigd in de subtiele zachte gelukservaring van jeZelf ga je ervaren dat je IK niet dat lichaam, maar het onveranderlijke transcendente is. Dit veroorzaakt een tweedeling. Er is je transcendente IK. En de relatieve wereld in al zijn oneindige verscheidenheid is niet-IK. De ervaring van het geluk van het transcendente is veel krachtiger dan de genoegens die ervaren worden door bevrediging van behoeftes. Daardoor valt de behoefte aan het bevredigen van behoeftes weg. Dat lijkt misschien een gemis, maar het vermogen om te genieten valt niet weg. Naarmate we meer vrij zijn van belemmerende blokkades genieten we meer van alles wat we doen.

Eigenlijk begint het echte genieten nu pas want het wordt versterkt door een verbeterde waarneming van de relatieve (niet-IK) wereld waarin het onveranderlijke absolute IK als bewoner van het lichaam leeft. Er ontstaat een mooie wisselwerking tussen het IK en de wereld waarin wordt geleefd. Gevestigd in de vervulling brengende ervaring van het transcendente zijn we de handen en voeten van Moeder Natuur. We worden een van de hoeders van de schepping. Maar dan moeten we die schepping ook ten volle kennen. Door een steeds verder toenemende verfijnde waarneming leren we die ook steeds beter kennen, in al haar geledingen en in al haar schoonheid.

Naarmate de laag verfijnder is, is de hemel waar we toegang toe krijgen hoger en mooier. We genieten meer en meer van de schoonheid en de ervaringen die we opdoen in de werelden die zich voor ons openen. Het gevoel laat steeds meer van zich spreken. Liefde voor alles wat door God zo perfect is geschapen stroomt. Wij zorgen voor de schepping en de schepping zorgt voor ons. Wensen worden vervuld. Het leven is verrukkelijk!

Ik ben dat!

Uiteindelijk kennen we de schepping in al haar geledingen. Maar er is nog steeds die tweedeling. Er is het IK en het niet-IK. Dat niet-IK omvat nu het hele relatieve gebied van de altijd veranderende schepping in al haar lagen (alle werelden met al haar bewoners). We ervaren dit relatieve in haar volle glorie en sublieme schoonheid. Dit raakt het hart, dat overloeft van liefde naar al dat moois dat de schepper heeft voortgebracht.

Er is geen grotere tegenstelling dan die tussen het absolute onveranderlijke IK en het veranderlijke niet-IK. Liefde overbrugt deze kloof. Liefde in zijn meest verfijnde vorm die wordt gevoeld voor de schoonheid van de door God voortgebrachte schepping verenigt de waarnemer met dat wat hij waarneemt. Alles en iedereen is voortgekomen uit het Absolute. De diepste essentie van dat wat de waarnemer is en de diepste essentie van dat wat wordt waargenomen is een en hetzelfde. Door het vloeien van de verfijnde liefde die stroomt naar het object van waarneming gaat de waarnemer dat ervaren. Er ontstaat zo een eenheid tussen de waarneming, het proces van waarnemen en dat wat wordt waargenomen. Alles is een stroom van liefde. Alles is bewustzijn. Eenheidsbewustzijn is daarna een levende werkelijkheid. Ze ontstaat op basis van genieten. Genieten van dat wat de schepping in haar volle glorie te bieden heeft.